

60 Si 291/2021-1

Adresát:
soudy ČR

26.8.2021

Dobrý den!

Žádám Vás o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. v následující záležitosti.

Vystudoval jsem management na Vysoké škole ekonomické v Praze a v současném soudnictví z hlediska managementu shledávám podstatnou systémovou chybu.

Soudnictví si vysloužilo mou pozornost poté, kdy jsem na MěÚ v Hořicích odmítl dát úplatek 50 tis. Kč, a jako naivní občan jsem poté „narazil“ např. na soudce (Pavel Moravec, Krajský soud v Hradci Králové), který neumí počítat do šesti a který ve třech sousedských sporech 3x nezávisle lhal (když např. o šestiřadovém rodinném domě postaveném na kopci se suterénem pod zemí klidně nezávisle rozhodoval podle jakéhosi neorazítkovaného plánu na čtyři domy nakreslené do roviny se suterénem nad zemí) a když jsem se nezávislému lhaní bránil, tak mi státní orgány v Hradci Králové přisoudily diagnózu, a jako otec jsem „narazil“ na soudkyni (Hana Myšková, Okresní soud v Ústí nad Orlicí), která namísto nařízení styku dcery s otcem zákonnému styku dítěte s rodičem opakovaně nezávisle bránila a soud mi nakonec styk zakázal a za maření výkonu úředního rozhodnutí tím, že jsem jako milující otec svou dceru z lásky hledal, mě poslal na 17 měsíců za mříže. Když si vzpomenu na léta v advokacii, jak soudní pravomoc při souzení trestu nezávisle zneužíval a důvěru občana právního státu v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. ohrožoval např. soudce Ruda Havelka (Okresní soud v Mladé Boleslavi), tak se mi otevírá pomyslná kudla v kapse (frazeeologismus).

Současné soudnictví vykazuje z hlediska managementu systémovou neodpovědnost.

Někteří soudci nezávisle lžou a nespravedliví soudci dělají ostudu těm spravedlivým. Soudci si neumějí udělat pořádek mezi sebou. Zatímco každý prostý občan musí odvádět kvalitní práci, tak u soudců to neplatí, protože soudci dnes nenesou absolutně žádnou odpovědnost za kvalitu výsledků své práce. Soudní systém se jeví jako diletantský a vyznačuje se systémovou neodpovědností, neboť i když nadřízený obecný soud nebo Ústavní soud zruší rozhodnutí podřízeného soudu, tak tento soud, resp. dotčený soudce či soudci nejsou vystaveni žádné odpovědnosti, toliko případně rozhodují znovu, jako by se nic nestalo a jako kdyby soud jako orgán právního státu neporušil hmotněprávní nebo procesněprávní normy. Pan prezident mi řekl, že soudci hrají „ping-pong“. Nelze se tvářit, že se nic vážného neděje, a dokola tvrdit, že jsou soudci nezávislí apod., protože nezávislost nevylučuje odpovědnost, právě naopak. V soudnictví chybí jednoduchá systémová motivace, aby soudci chtěli dělat svou práci vždy pořádně. Mám za to, že zrušující rozhodnutí nadřízeného soudu je třeba (po vyčerpání opravných prostředků) použít jako podnět k nápravě dovnitř soudní soustavy, přičemž půjde o automatický mechanismus probíhající v rámci soudnictví bez zásahů moci výkonné. Konkrétní impuls může mít podobu pozitivní a negativní motivace (veřejná evidence potvrzených a zrušených rozhodnutí vedená pro každého soudce, srážka 5 % z platu za zrušené rozhodnutí a odměna 10 tis. Kč k platu za schválený smír či dohodu o vině a trestu, veřejná evidence návrhů soudce na změnu nebo doplnění zákonů a odměna soudce za takové návrhy apod.).

Naznačené moje úvahy se týkají vás, soudců, a proto vám dříve, než své úvahy postoupím výše, předkládám tento podnět a příležitost, abyste se k němu vyjádřili, formou zákonné žádosti o informaci, zda podle vašich poznatků soudní systém funguje optimálně nebo se může shora naznačeným způsobem vylepšit, případně jinak a jak.

Děkuji Vám za pochopení a spolupráci.

S pozdravem